

20 Οκτωβρίου 2013

Ο τελευταίος λόγος του π. Κλεόπα στην Αδελφότητα της Μονής Συχαστρίας

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Κλεόπας Ηλίου](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η ζωή και οι αγώνες του Γέροντος π. Κλεόπα Ηλίου

1η Μαρτίου 1998

Στο Ονομα του Πατρός και του Υιού και του 'Αγίου Πνεύματος.

Πανοσιώτατε πάτερ 'Ηγουμενε, Πανοσιώτατοι Πατέρες και 'Αδελφοι, έτσι όπως σας βλέπω όλους, αγαπητοί μου, έτσι επιθυμώ να σας ιδώ όλους και στον Παράδεισο, στις απέραντες παραδεισένιες χαρές, διότι όλοι είσθε στην υπηρεσία του Σωτήρος μας Χριστού και της Παναγίας Μητρός Του και ο καθένας σας κάνει υπακοή κατ' ευθείαν στον Χριστό και στην Μητέρα του, οπουδήποτε και να υπηρετήτε.

Όταν σας βλέπω, πόσο χαίρομαι! 'Αλλα πολλούς δεν σας γνωρίζω, διότι σπανίως έρχομαι εδώ. Έχω τόσο κόσμο στο κεφάλι μου και είμαι και ασθενής. 'Αλλα γνωρίζω μερικούς από εσάς, που έρχεσθε για εξομολόγησι, οι οποίοι είναι και οι παλαιότεροι. . . 'Εγω επιθυμώ όλοι, απολύτως όλοι να πάτε στην αιώνια χαρά και ούτε ένας, Θεός φυλάξι, στα αιώνια βάσανα.

'Αγαπητοι μου Πατέρες και 'Αδελφοι, να γνωρίζετε ότι η 'Εκκλησια μας είναι η πνευματική μας Μητέρα. Αυτή μας ανεγέννησε στο Βαπτισμα «δι' ύδατος και Πνεύματος». 'Ακουσατε τι λέγει ο 'Αποστολος Παύλος ότι ελάβαμε το χάρισμα της παλιγγεννεσίας και της ανακαινίσεως του 'Αγίου Πνεύματος. 'Απο τότε όλοι εμείς είμεθα παιδιά κατὰ Χαριν του Θεού, διότι εβαπτισθήκαμε στο Ονομα της 'Αγίας Τριάδος.

Γι' αυτό σας παρακαλώ μέσα από την καρδιά μου να αγαπάτε την Μητέρα 'Εκκλησια! 'Ακομη, όσο σας είναι δυνατόν, ημέρα και νύκτα να πηγαίνετε στην 'Εκκλησια.

Όσοι είναι γεροντώτεροι και καχεκτικοί στο σώμα να μένουν ολιγώτερο. Όσοι όμως είναι νεώτεροι να μένουν περισσότερο χρόνο, διότι η λειτουργική ζωη της 'Εκκλησίας πλουτίζει τον νου του καθενός με την Χαρι του Παναγίου Πνεύματος, αρκεί ο ίδιος να έχη ευλάβεια στις 'Ιερες 'Ακολουθιες.

'Αγαπητοι μου, εγώ ο αμαρτωλός και ανάξιος είμαι γέρων-86 ετών- με έξι εγχειρήσεις, με το δεξί χέρι σπασμένο και βαλμένο στον γύψο 32 ημέρες, αύριο-μεθαύριο θα ψάλλετε και για μένα το: <Αιωνία αυτού η μνήμη>! Τι περιμένω ακόμη; 'Ο 89ος Ψαλμός μας λέγει: «Αι ημέραι των ετών ημών εν αυτοίς εβδομήκοντα έτη, εάν δε εν δυναστείαις ογδοήκοντα έτη, και το πλείον αυτών κόπος και πόνος>. 'Εγω εισήλθα σ' αυτό τον κόπο και πόνο. 'Εγηρασα, 86 χρόνια εσυμπλήρωσα τώρα, στις 10 'Απριλιου.

'Αγαπητοι μου Πατέρες, σας παρακαλώ με όλη μου την καρδιά, όσοι έχετε αγάπη και ημπορείτε, να μη με ξεχνάτε στις προσευχές σας. Να με μνημονεύετε.

'Εγω έχω αγάπη για όλους σας, όταν σας βλέπω στην υπηρεσία του Κυρίου και της Παναγίας μας. Έτσι επιθυμώ να σας βλέπω και στον Παράδεισο όλους, αγαπητά μου παιδιά!

Το Μοναστήρι μας είναι ένα Μοναστήρι με καλή μοναχική τάξι. Δηλαδή δεν τρώγουμε κρέας, η εξομολόγησις είναι τακτική, οι 'Ακολουθιες επιτελούνται κατὰ

το Τυπικό του αγίου Σαββα του 'Ηγιασμενου. . .

Όταν ήλθα εγώ εδώ ευρήκα 14 Πατέρες, που φορούσαν τσαρούχια και με μπότες μέχρι τα γόνατα και με κομποσκοίνια στα χέρια από ξύλινες χάντρες. . . Εφερα μαζί μου και τον αδελφό μου Βασίλειο. Όταν ήλθαμε εδώ, είχαμε 15 χρόνια και δεν ξέραμε τίποτε. . .

Όταν είδα στην τράπεζα του φαγητού όλους τούς Μοναχούς και τον Γερονταηγούμενο, άκουγαν και διδακτικούς λόγους του αγίου Θεοδώρου του Στουδίτου από τον άμβωνα της τραπέζης. Τότε ερώτησα τον 'Αδελφο μου: «Τι έχουν εδώ πανήγυρι;»

Εμεινα βέβαια λίγο και στην Σκήτη Κοζάντσα, αλλά εκεί η τάξις δεν ήτο κοινοβιακή, αλλά καθένας είχε το ιδικό του φαγητό και το ιδικό του σπίτι. «'Αδελφε, δεν είναι πανήγυρις», μου είπε. Ετσι στέκονται στην τράπεζα του φαγητού πάντοτε όλοι οι μοναχοί! 'Ο Γεροντας εδιάβαζε τον λόγο. Αυτός λειτουργούσε και ζούσε μόνο με την Θεία Κοινωνία περίπου 12 χρόνια. Μονο το Σαββατο και την Κυριακή γευόταν λίγο από την τράπεζα μαζί με όλους τούς Πατέρας. Γνωρίζω αυτά διότι ήμουν μάγειρος. 'Ο Θεός να αναπαύση τον μακαριστό Γεροντα μου π. 'Ιωαννικιο. Είχε μεγάλο φόβο του Θεού και δυνατή πίστι! Μ' έκειρε μοναχό το έτος 1937 στην περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Τα ενθυμούμαι όλα.

*Ητο ένας πατήρ Νικόλαος Γκραδινάρου με μακριά γενειάδα. Αυτός είπε, όταν με μετέφεραν μπροστά στο Άγιο Βήμα: «Πανοσιώτατε πάτερ, να του δώσουμε το όνομα Κλεόπας, διότι δεν έχουμε εδώ άλλον μ' αυτό το όνομα!» Και ο Γεροντας έβαλε το ψαλίδι στο χέρι και με ωνόμασε Κλεόπα. Ετσι ήτο γραμμένο! 'Ο Θεός να τον αναπαύση! Εχω το χαρτι μνημονεύσεως όλων αυτών που απέθαναν εδώ από τότε & έχω και ονόματα επισκόπων και πατριαρχών. Οσο θα είμαι σ' αυτή την ζωη, θα τούς μνημονεύω καθημερινά.

Σας παρακαλώ, αγαπητά μου παιδιά όλους σας, να μη με ξεχνάτε στις άγιες προσευχές σας! και έτσι όπως σας βλέπω όλους εδώ, έτσι να σας βλέπω και στον Παράδεισο, στην ατελεύτητη και αιώνια χαρά.

Το έλεος της Παναγίας Τριάδος και η σκέπη της 'Υπεραγίας Θεοτόκου να είναι με όλους σας, αγαπητοί μου, και όλοι να υπάγετε στον Παράδεισο. 'Αμην.

Μετάφρασις-επιμέλεια υπό Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

1999

Αναβάσεις

15 Οκτωβρίου 2013

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2013/10/blog-post_682.html